

fundet Venstres Tilslutning, men de andre Partier har ikke kunnet slutte sig dertil. Nu vil jeg gerne sige, at den Gang denne Sag var til Behandling, blev det fremhævet meget stærkt, blandt andet af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at det var rent praktiske Vanskeligheder. Det blev fremhævet med en saadan Troværdighed i Stemmen, at nogle maaske virkelig tænkte sig, at det drejede sig udelukkende om praktiske Vanskeligheder. Jeg tror, at disse praktiske Vanskeligheder med Hensyn til Stemmeseddelen, der den Gang gjorde sig gældende, er løste paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Jeg tror ikke, det vil være muligt for det ærede Medlem at paastaa, at den Stemmeseddel, som er tilstillet Udvalget, ikke meget vel kunde bruges. Den er omtrængt af samme Størrelse, blot en lille Smule bredere, men derved kun bekvemmere for Vælgerne og i enhver Henseende praktisk og heldig. Men der klang ogsaa en anden Tone gennem det ærede Medlems Udtalelser i Dag. I Dag hørte vi ikke noget om upraktiske Stemmesedler, men der var noget om, at Venstre vilde faa et Mandat mere, og det var den Slags Ting, der nu ligesom kom i Forgrunden, naar det ærede Medlem betragtede dette Forslag fra min Side om, at København og Frederiksberg skulde være een Kreds. Nu vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at Forholdet er dette, at blot der var kommet 400 Stemmer mere i København og Frederiksberg, saa havde Venstre i København og paa Frederiksberg faaet eet Mandat. Det vil visse det ærede Medlem, hvilken fuldstændig Tilfældighed det er, ligesom det ogsaa er tilfældigt — det vil det ærede Medlem sige —, at der staar flere Stemmer pr. Mandat for Venstre end pr. Mandat for Socialdemokratiet. Men saaledes ligger jo de rent faktiske Forhold. Det er netop et Bevis for, at det, der har ledet mig, har været en rent saglig Overvejelse, og at det er en naturlig og rimelig Sag, at København og Frederiksberg er een Kreds. Det er ganske ejendommeligt, at saa snart man kommer over paa det kommunale Omraade, er det ærede Medlem ganske overbevist om, at det er det eneste rigtige, at Frederiksberg og København er een eneste Kreds; paa det kommunale Omraade er det det eneste naturlige. (*Borgbjerg:* Det er 2 Kommuner). Ja, men det har mange, mange Gange været fremhævet i „Social-Demokraten“ af det ærede Medlem, at det eneste rigtige var, at det var een Kommune. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem vil gaa fra. Men politisk derimod skal København-Frederiksberg stykkes ud saa meget som muligt. Det fore-

kommer mig, at det er rimeligt og naturligt, at man fra saa mange Sider herinde ønsker at samle Frederiksberg og København i een Kreds. Derfor har jeg tilladt mig at bringe det i Forslag, og saa faar de forskellige Partier tage den Stilling dertil, de synes rigtig. Dernæst udtaler Udvalget, at man fra alle Sider har erkendt, at de i den gældende Valglov indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Partilisten ikke er tilfredsstillende. Det er vist et meget mildt Ord at sige, at det ikke er tilfredsstillende. Derfor har jeg netop foreslaaet en anden Ordning, saa man kommer væk fra Partilisten, og til en rimelig, let fattelig, folkelig Ordning, som i Forbindelse med Systemet Valg i Amtskredse sikkert vil blive forstaaet bedst af Befolkningen, nemlig at det var den, der indenfor Amtskredsen fik de fleste Stemmer, der blev den valgte Kandidat i Forhold til, hvad Partiet kan tilkomme. Det har man ikke kunnet samle sig om i Udvalget, men er gaaet til, at det skal være lovmæssig Ret at gaa den Vej, jeg har foreslaaet. Partierne kan gaa den Vej. Hvor der ingen Partilister bliver opstillet, der følges den Fremgangsmaade, jeg har bragt i Forslag; men hvor der opstilles Partilister, følger man den Vej, som denne angiver. Nu kan vi se, hvordan Vælgerne ser paa det Spørgsmaal. Jeg vil gerne for mit Vedkommende sige, hvad jeg ogsaa har fremhævet overfor Udvalget, at jeg ikke anser denne Døbelthed for heldig, aldeles ikke, men naar den faktiske Tingenes Tilstand er, at det Ministerium, der gennemførte Valgloven, som Svar paa en Forespørgsel udstedte et Cirkulære, hvori det sagde, at naar der ingen Partilister var opstillet, skulde der ingen Stemmeoverføring finde Sted, og naar Folketinget derefter indtog den Stilling, at det ikke opholdt sig ved Spørgsmaalet, saaledes at man kan sige, at der foreligger et stiltiende Samtykke fra Folketingets Side til, at denne Fortolkning kan lade sig praktisere, — naar Forholdet ligger saaledes, er der ingen Baggrund for en Minister, hvem der saa er Minister, og hvilket Parti han saa tilhører, til ved et nyt Cirkulære at omstøde det, som saaledes er sket, forinden der sker en Ændring af Loven. Derfor er den rent faktiske Tilstand i Virkeligheden den, at lige saa snart vi kom ind i Valgforberedelserne og der blev rettet Spørgsmaal til mig rundt omkring fra, var jeg nødt til, som hele Sagen ligger, at henpege paa de Omstændigheder, jeg her har omtalt. Det er ud fra den Betragtning, at jeg for mit Vedkommende har sagt i Udvalget, at jeg ikke vilde modsætte mig, at det blev lovbestemt, som jeg her har talt om, selv om jeg ingen-